

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

26. LISTOPADU 2017

Z obsahu:

Život je cenný!

Mons. Andreas Laun,
světící biskup salcburský

- strana 2 -

Blahoslavená Marie

Anděla Astorchová

Libor Rösner

- strana 4 -

Ani oko nevidělo... (4)

F. J. Boudreaux SJ

- strana 6 -

„Evangelizace malým dárkem“

- strana 8 -

Kardinál Sarah: Pocta gregoriánskému chorálu

- strana 9 -

Tvoji tvář hledám, Bože!

Paul Josef kardinál

Cordes, Řím

- strana 10 -

Vigilie za počatý lidský život - spojme se v modlitbě!

- strana 11 -

Papež potvrdil heroické ctnosti Jana Pavla I.

- strana 12 -

Suma o darech svatého Josefa (90)

- strana 13 -

Co materialista věřící v evoluci jen těžko pochopí:

Život je cenný!

Život je cenný. Ale proč, když přece jednou určitě skončí? A proč by měl být tak „cenný“, jak tvrdí především ochránci života, ti lidé, kteří jsou aktivní „pro life“ na celém světě? Zde je odpověď z povolanych úst:

Lidé nazývají „cennými“ určitá umělecká díla, ušlechtilé kovy, vzácné rostliny, nohy fotbalisty, které je možné pojistit, stará auta – oldtimery, která sama od sebe rezaví, šaty krásné ženy, která byla kdysi hvězdou. Někteří zaplatí mnoho peněz, aby tyto „cennosti“ získali, až pak sami nemohou nic mít, protože zemřou.

Co je tedy vlastně cenné? Myslím si, že „cennost“ vyžaduje, abychom se přidružili k Bohu, který stvořil svět a přitom stá-

le znova a znova říká: Je to dobré! Co je dobré? To, co jsem „právě“ stvořil!

Cennost všech věcí, především však života, se nedá zpochybnit, když pomyslíme na akt stvoření. To platí také, když vezmeme v úvahu to, co se nám nezdá být tak pochopitelné. Třeba těžce postižené dítě. Je cenné? Ano, protože je Bůh stvořil a zůstává to Božím tajemstvím, když Bible nepřipouští žádné výjimky, ale říká: „Bůh učinil všechno, a bylo to dobré, bylo to velmi dobré.“

Ten člověk, který se jenom usmívá a ukazuje na evoluci, mi bude vysvětlovat, jak si představuje „evoluci“ z niče-ho a ze země, nebo vznik delfína s jeho schopnostmi, kdy v kalné vodě vyhledává svoji kořist pomocí radarové lokace.

Tak prý všechno „vzniklo samo ze sebe“, a to tak rychle, že početí příští generace se také ještě podařilo samičkou, která vznikla náhodou současně. Těm, kteří si toto všechno odvodili z tisíců jiných příkladů v životě, blahopřeji k jejich fantazii. Věda může jenom dokázat, že se to tak děje v mnohotvárnosti, nikoliv ale, že se to děje samo sebou. Evoluce ve větší celistvosti nebyla ještě nikdy pozorována.

Evoluce má především jinou chybu, a tou je souvislost s naším tématem: Všechno ztrácí svoji cennost, jestliže

Pokračování na str. 5

Důležité je to, co je uvnitř člověka. Ne že by to, co se týká rituálu modlitby, bohopocty, zásad duchovního života apod., nemělo svůj velký význam, ale nutně je to vše řízeno láskou: Boha k nám a člověka k Bohu. Tu první nelze zpochybnit, ta druhá je jistým měřítkem toho, do jaké míry udržujeme na cestě ke spáse správný směr a jak hluboko je v našich srdcích zakořeněno vědomí, že jsme Bohem chtění a v lásce stvoření, a proto máme nesmírnou cenu.

Má-li naše láska k Bohu být aspoň zčásti hodna jeho důstojnosti, pak – podle slov a životní cesty bl. Charlese de Foucaulda – je nezbytné odpoutat se od všeho, co odvádí od milované bytosti, je potřeba usilovat o křesťanské ctnosti. (str. 10–12) Ty pak umocňují v člověku jeho víru, jeho lásku k Bohu. Snadno se může stát, že jen pouhé praktikování duchovních úkonů, bez hlubšího vnitřního postoje, v době krize a ďáblová útoku, nepodrží naši víru, budeme výrazně oslabeni. Upevňovat svůj duchovní základ víry je nutné i skrze vědomé úsilí o ctnosti, jež nám jsou pak cennými pomocnicemi právě v okamžiku rozhodujícího boje s ďáblem. A nutno podotknout, že důstojnost Stvořitele a rovněž důstojnost jeho obrazu, který On sám

Editorial

stvořil – člověka – si žádají, aby zmíněnému úsilí bylo učiněno zadost.

A kdo se ubírá touto cestou, nemusi pak „závidět“ blahoslaveným, světcům a světicím jejich mystické zážitky, kdy se jejich duše v odevzdanosti a lásce spojuje se svým Milovaným. Takový člověk může prožívat to, co například bl. Marie Anděla Astorchová, která ve svém deníku uvedla: „Skutečně zpívám to, co cítím, a nejenom literu žalmů.“ (str. 4–5) Ovšem pozor, nevysvětlujeme si to špatně podle slov: Litera zabíjí, ale duch oživuje. V duchovním životě a ve vztahu k Bohu totiž litera nezabíjí, ale je nápomocí, prostředkem, jak dojít vytčeného cíle – a tím je osobní setkání s Bohem –, a je také vyjádřením úcty člověka vůči Bohu. Tak to můžeme vztáhnout na všechny aspekty duchovního života. A ten, kdo by si myslel, že může literu měnit podle subjektivního pocitu – protože přece duch je rozhodující –, měl by rychle svůj postoj změnit, aby tím sám sebe nepostavil na místo, které mu nepatří: na místo Boha.

Někteří lidé se mohou dostat do situace, kdy se rozhodují, zda uchovat po-

čatý lidský život, nebo zda vyřešit svoji momentálně tísnivou situaci zabitím ještě nenarozeného člověka. Využijme opět, jako v předchozích letech, příležitosti společné modlitby za počatý lidský život, která se nám nabízí skrze vigílii před první nedělí adventní. (str. 11) Lidský život je cenný v každé fázi, tedy i ten nenarozený...

Chceme-li najít vhodný návod pro růst duchovního života, pak se nám nabízí brožurka *Krokodýl aneb můžeš růst*, kterou představujeme v rozhovoru s P. Pavlem Zahradníčkem o tiskovém apoštolátu A.M.I.M.S. (Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei; česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje) (str. 8–9) a která je rovněž přílohou tohoto čísla Světla. Možná při rozjímání nad jednoduchými, a přitom hlubokými texty budeme schopni před sebe postavit zrcadlo našemu duchovnímu životu, které – když vezmeme vážně jeho obraz – nám ukáže slabá místa našeho nitra, jež by mělo směřovat k Trojjedinému Bohu. S pomocí Panny Marie, jejíž duše byla naplněna Bohem, pak můžeme směle vykročit na cestu změny, která přinese posílení naší víry a prohloubení naší lásky k Bohu, jež nás miluje od věčnosti.

Daniel Dehner

Přijmi to jako projev velké Pánovy lásky, že tě chce včas seznámit s velkolepým vyvrcholením lidských dějin. Dej se od něho zavést tam, kde končí všechen čas a kde také končí každá změna. Toho, co můžeš zatím jen pozorovat, budeš se jednou s naprostou jistotou osobně účastnit s tím důsledkem, že po všech proměnách prožitých v čase budeš už zcela neodvolatelně a provždy buďto nekonečně šťasten, nebo zoufale nešťasten. Ježíš ti líčí tuto vrcholnou událost prostými, ale velmi výmluvnými slovy. To, co od něho slyšíš, není podobností. Je to více než prorocství.

Syn člověka přichází, aby se představil ve svém plném jasu a slávě, následován nekonečným zástupem dobrých duchů. Přichází jako Král králů a Pán pánů, aby zasedl na svůj stolec, trůn slávy i spravedlnosti.

Jsou před ním myriády lidských synů a dcer od počátku až do konce časů, které andělé shromáždili ze čtyř úhlů světa. Nelekej se takového množství. To není bezhlavý dav a není tu žádná tlačenička. Nikdo se tu neztratí a všichni mají k sobě navzájem i k Beránkovu trůnu stejně blízko. Všichni velmi dobře vnímají slávu toho, kterého stavitelé zavrhlí, ale který se stal kvádrem nárožním, skrze něhož všechno povstalo a skrze něhož všichni měli dojít do slávy nebeského Otce. Bez nedokonalých smyslů bezprostředně nazírají, jak se jeho někdejší chudoba, ponižení a utrpení, každá z jeho ran proměnily v nekonečnou vznešenost, slávu a nevýslovnou krásu. Ti, kteří ho milovali a ctili, patří na něho v radostné úctě a vděčném úžasu. Ti, kteří jej odmítali, pohrdali jím a plivali po něm a popírali ho, jsou zděšení jeho existencí a majestátem. Je to nejvyšší triumf pravdy, dobra a spravedlnosti.

Ale nejen On, i všechny ty nespočetné lidské bytosti jsou obdivuhodně proměněny. Jedni jsou radostně překvapeni, do jaké krásy se proměnila jejich někdejší těla, i ta nejubožejší, vetchá, zkroucená stářím a utrpením, aby vyšla najevo dohoda jejich srdce, spravedlnost jejich duše a všechny jejich rány a bolesti se změnilly ve znamení slávy. Ti druzí jsou zděšení svou vlastní ošklivostí, ve které se viditelně a v celé nahotě zračí ohavnost spáchaného zla i důsledky zanedbaného dobra. Na každém je zcela evidentně pa-

Konec dějin

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Pane, kde jsme Tě viděli?

trné, kam patří: zda k ovcím, nebo ke kozlům. Nic už nezůstává skryté, nevysvětlené, utajené, každý tu stojí v obnažené pravdě před Soudcem, před celým lidstvem i sám před sebou.

Ať už byla jakkoliv rozdílná doba, kdy kdo žil, všechno lidské vědění a pokrok tu váží jen tolik, kolik dobra bylo skrze ně prokázáno těm, kteří to potřebovali. I všechny modlitby a všechna zbožnost jsou tu zhodnoceny přesně podle toho, nakolik vedly a posilovaly ve službě Kristu skrytému v našich bližních. Zatímco jedny zachvacuje radostné dojetí a úžas nad tím, jakou hodnotu mají před tváří věčného Krále i ty nejskromnější skutky upřímné a nesobecké dobroty a lásky, ti druzí jsou zcela zdrceni náhlým poznáním neúprosné skutečnosti, že ten, komu tak křivdili, ubližovali, kým pohrdali, nad koho se vyvyšovali a na koho si troufali, byl sám Bůh a Král nebe i země. Tento Soudce nepotřebuje žádné důkazy, žádné svědky, žádná vysvětlení, zbytečná je každá obhajoba. On sám osobně přijímal všechno dobro, které bude odměněno, i všechno zlo, které musí být potrestáno. Zbylo tu místo jen pro radostný úžas nebo beznadějně zděšení.

Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je pro vás připraveno od počátku světa. Ježíš ti potvrzuje, že jediný smysl stvořitelského díla i celých dějin spásy byl od věčnosti v tom, abys mohl jednou definitivně spočinout v lůně svého nebeského Otce. Co však mohou očekávat ti, kteří sami odmítli toto nejvelkolepější pozvání?

Ježíš se tu zjevuje jako Alfa i Omega. On stál na počátku, když bylo skrze něho všechno stvořeno. Když si pak člověk zneužitím vlastní svobody uzavřel cestu do království, *on pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe, byl ukřižován a třetího dne vstal.* Zůstal lidem více než nablízku ve své církvi, ve svém slovu, ve skromných způsobách chleba a vína i v pokorné podobě bližních: ve všech chudých, poniže-

Liturgická čtení

1. čtení - Ez 34,11-12.15-17

Tak praví Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své stádo a ujmu se ho. Jako se pastýř stará o své stádo, když je mezi svými rozptýlenými ovci, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam se rozprchly v mlhavém a mračném čase. Já budu pást své stádo, já jim dám odpočinek – praví Pán, Hospodin. Budu hledat ztracené, zpět přivedu rozptýlené, obvážu zraněné, posílím slabé, budu střežit tučné a silné, pást je budu svědomitě. Co se pak týká vás, moje stádo – tak praví Pán, Hospodin – budu soudit mezi ovci a ovci, mezi berany a kozly.“

2. čtení - 1 Kor 15,20-26.28

Bratři! Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro svoje spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak zase pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus; pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otcí a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, „dokud mu

Dokončení na str. 7

ných, opuštěných, trpících hladem a žízni. Nechtěl nic víc, než abychom mu uvěřili, byli pokřtěni a přijali jeho skutečnou blízkost, jeho společnost a jeho cestu. Nyní na konci časů jeho oslavení vyžaduje, aby definitivně dovršil své vítězství nad Zlem, nad jeho strůjci i nad jeho spojenci. *Odejděte ode mne, zlořečení, do věčného ohně!* Zdá se ti osud kozlů příliš krutý? Je to jen pravý opak nekonečné blaženosti, kterou jim Lásky tak marně nabízela.

Zatím čas ještě nekončí. Tvůj Král, který ti jednou řekne buďto – *Pojď!*, nebo – *Odejdi ode mne!*, stojí tu u tebe jako tvůj Pastýř, Bratr a nejlepší Přítel. Řekni mu, co bys rád uslyšel, až přijde ve slávě. On určitě přijde!

Přijď, Pane Ježíši! (Zj 22,20)

Bratr Amadeus

Blahoslavená Marie Anděla Astorchová

Občanským jménem Hieronima Maria Inéz Astorchová, řeholním sestrou Marie Anděla. Pod tím prvním přišla na svět a vstoupila do kláštera, pod tím druhým vešla do nebe a byla vepsána do seznamu blahoslavených.

Narodila se 1. září 1592 v Barceloně rodičům, jichž si příliš neužila. Matku Kateřinu vlastně ani nepoznala, zemřela totiž, když bylo děvčátku deset měsíců. Otec Kryštof následoval svou choť na věčnost o pět let později. Nechybělo mnoho a odešla za svými rodiči i ona: když jí bylo sedm let, zkolabovala – patrně po požití hořkých mandlí, a protože nejevila známky života, byla považována za mrtvou a měla být pohřbena. Nadpřirozeným zásahem však byla prostřednictvím představené barcelonských kapucinek matky Anděla Serafíny Pratové přivedena k životu a vrácena tomuto světu, pro který musela ještě mnoho vykonat.

Příbuzní, u nichž Marie Inéz vyrůstala, ji poslali studovat. V malé dívence byl odhalen nevšední talent pro studium, do slova hltala knihy a vědomosti „jí šly do hlavy samy“. Ještě více hltala spiritualitu kapucinek, a když jí bylo jedenáct, vyprosila si na svých náhradních rodičích, aby se mohla stát taky kapucinkou – po vzoru své starší sestry Isabely. Bylo jí to povoleno a mohla začít žít milovanou spiritualitu každodenně.

Už jako sestra Marie Anděla pak zahájila o tři roky později noviciát a v roce 1609 složila věčné sliby. Po celou dobu, tj. ještě před započatím noviciátu, však žila životem kapucínské řeholnice, bez jakýchkoliv úlev, ať už kvůli svému věku, či kvůli protekci – novicmistryni jí později dělala právě její vlastní sestra Isabela. Během noviciátu zakoušela četné stavy vnitřní vyprahlosti, jejichž vyústěním bylo přijetí daru v podobě hlubokého porozumění Písmu svatému a výjimečná znalost latiny.

To neuniklo matce představené, která mladé novice zpočátku četbu a studium spíše zakazovala, aby ji uchránila před ataky pýchy z opravdu mimořádné schopnosti bez potíží pronikat do podstaty textů. Později byla sestra Marie Alžběta vyslána do Zaragozy, kde v té době povstal nový řeholní dům. Marii Alžbětě bylo sotva 23 let, a už dostala na sta-

rost noviciát. Někdy v té době sepsala své první dílo – *Directio*. Další funkce na sebe nenechaly dlouho čekat, zanedlouho se v Zaragoze stala vikářkou a posléze i matkou představenou.

„Nenacházím slova pro vyjádření milostí, které mi Pán dává, a tak používám přirovnání a úryvky z Písma svatého. Když jsem ponořena do svých hlubin, není to již Písmo svaté, na kterém záleží, ale výlučně jeho Autor a moje duše, celá soustředěná na něj...“

(bl. Marie Anděla Astorchová)

Jako taková usilovala o to, aby si sestry zafixovaly řeholní pravidla tak, že se stanou takřikajíc součástí jejich každodennosti, každého jejich kroku, úkonu či slova. Sepsala k tomuto účelu i dílo věnované řádovým konstitucím *Regla y constituciones del Divino Amor*. Krom toho se postavila do čela duchovní kruciáty zvané *Monte de piedad*, v níž chtěla duchovními zbraněmi – modlitbou, pokáním a adorováním Nejsvětější svátosti – dobývat duším z očištců vytouženou nebeskou vlast.

Blahoslavená Marie Anděla Astorchová

Druhým úmyslem této modlitební křížové výpravy bylo šíření úcty a lásky k Nejsvětějšímu Srdci Páně. Nebyla ovšem jen jakousi direktivní představenou, která, byť v dobré víře a se šlechetnými úmysly, drží komunitu zkrátka. Naopak byla matkou svým duchovním dcerám, matkou, která by se pro ně rozdala. Neměla problém vykonávat rozličné práce, třeba i ty nejdrobnější a nejposlednější, což sice nebylo ojedinelým jevem v rámci kapucínské komunity, nicméně v podání matky Marie Anděla dostávalo to vše přece jen jiné parametry. „Položila bych za vás i život,“ zdůvodňovala sestrám příčinu tohoto svého počínání. Stejně tak si počínala vůči lidem „venku“, ať už rozdáváním almužny, nebo v situaci, kdy do města vtrhly houfy zchudlých uprchlíků z Katalánska – jejich ženám rozdala veškeré šatstvo, které původně patřilo řeholnicím, než vstoupily do kláštera.

V roce 1645 pak byla poslána do Murcie, aby zde dohlížela na stavbu nového kláštera a postavila se do čela tamní komunity. Také zde se musela potýkat s celou řadou protivenství, například v podobě morové epidemie, která jen zázrakem minula osazenstvo konventu, či v podobě dvou povodní, které nově postavený klášter zatopily, takže se muselo začínat prakticky úplně od začátku. Neklesala na mysl a odhodlaně se vrhala do díla.

Velkou posilou v tom všem byl sestře Marii Anděle její anděl strážný, jenž se jí opakovaně zjevoval a s nímž rozmlouvala. Pomáhal jí zbavovat se jejich nedokonalostí a stávat se stále lepší, stále svatější. Vlastně už to první zjevení z ní vykořenilo to špatné, temné. Těmito slovy popsal první setkání s ním: „*Jen co jsem si uvědomila jeho přítomnost, v mé duši nastala okamžitá změna – jako bych žila zároveň uvnitř i vně svého těla. [...] Toto setkání zanechalo v mé duši stopu a věčnost tak sladkou a pokornou, že všechny mé špatné náklonnosti a slabosti zmizely. Pocítila jsem úžasnou čistotu své mysli, Boží milosti do mne vstupovaly, aniž by jim v tom bránila má ubohost.*“

Marie Anděla kontemplovala život Ježíšův a Mariin, zejména kalvárská muka Kristova a zvláště pak okamžiky bičování. Pociťovala přitom tutéž bolest jako bičovaný Boží Syn. Dostávalo se jí také jiných zkušeností nebeského rázu, měla další vidění a nadpřirozená osvěcení. Zakoušela Boží blízkost, či lépe řečeno přítomnost doslova na vlastní kůži, jak ostatně poznamenala jednou do svého deníku: „Často se mi stává, že při zpěvu žalmů Pán uvádí do mého nitra to, co zpívám, takže mohu říct, že skutečně zpívám to, co cítím, a nejenom literu žalmů.“

Když se poté, co byl murcijský klášter opraven po druhé velké povodni, vrátily sestry do jeho zdí, začal rychle vzkvétat a vbrzku se stal ohniskem duchovního života celého okolí. Sestra Marie Anděla jej spravovala z úřadu abatyše až do roku 1661. Poté rezignovala na svůj úřad, jelikož si žádala stáhnout do ústraní a věnovat se rozjímání a duchovním rozhovorům s Kristem Ježíšem a toužit po duchovním zasnoubení s ním. Ostatně i se zdravím už na tom nebyla nejlépe, takže zastávání tak důležitého postu bylo nad její síly. Ale právě v tomto stavu se jí od Boha dostalo daru onoho dlouho vyhláženého duchovního zasnoubení s jeho nebeským Synem.

Ke konci života se už sestra Marie Anděla nestýkala ani s komunitou, žila a prožívala „jen“ své duchovní snoubenectví s Ženichem a „svítila si“ na ně bohatými zásobami oleje ve své lampě. Na podzim roku 1665 se jí vrátila ztracená řeč, a mohla tak konečně po delší době zazpívat nahlas svou oblíbenou píseň *Pange lingua (Chvalte ústa)*, aby se krátce nato pohroužila do extáze. Dne 2. prosince 1665 poznala svého Ženicha tváří v tvář a mohla zanotovat své *Pange lingua* už v jeho náručí spolu se svatými, ke kterým po celý svůj život vzhlížela jako ke svým vzorům.

V roce 1729 byl zahájen beatifikační proces sestry Marie Anděly Astorchové, nicméně táhl se více než 250 let. Až 23. května 1982 jej uzavřel papež Jan Pavel II., a tak mohly být její ostatky, neporušené až do doby, než je ve 30. letech 20. století zneuctili rudí revolucionáři španělské občanské války, přeneseny k veřejné účtce do kláštera v Murcii, který založila, dlouhá léta vedla a v němž nyní spočinula až do druhého příchodu nebeského Ženicha.

Život je cenný! - dokončení ze str. 2

vzniklo náhodně – také člověk, jestliže je jenom libovolným „kusem masa“, jak rádi zdůrazňují přívrženci potratů.

Tak, jak napsal před lety prorocky svatý papež Jan Pavel II.: „Zatemnění smyslu pro Boha a člověka vede nezbytně k praktickému individualismu, utilitarismu a hédonismu!“ A můžeme dodat: k potratům a k ideologiím jako je gender!

Na jiném místě říká papež: „Pak je tělo omezeno jenom na čistě materiální charakter: je jenom souborem orgánů, funkcí a sil, které se používají jenom podle požadavků požitku a výkonu“, a tělo nebude více vnímáno „jako skutečnost typická pro člověka, totiž jako znamení a místo vztahů k jiným, k Bohu a ke světu, takže také jeho určení o družebním významu těla v manželství a v manželské lásce by už nemělo žádný základ.“

Jenom z tohoto hlediska je tělo člověka skutečně cenné, kvalitativně odlišné a mnohem větší, než když obdivujeme krásu a schopnosti těl zvířecích.

Bůh viděl, že to, co stvořil, bylo „dobré“, my říkáme „cenné“.

Kdo o tom pochybuje, ať se postaví před zrcadlo, podívá se na svůj obličej a zeptá se, jestli sám sebe považuje za cenného, i když není žádný Mozart, Ronaldo, Einstein či Matka Tereza. A měli byste pak říci: „Jsem cenný, protože mě Bůh stvořil, byl jsem Bohem chtěný a miluje mě až do věčnosti!“

Opravdu „mne“? Ano, tebe, „navzdory všemu“, pomyslí na své hříchy a slabosti, ale ty Bůh hodí za hlavu, když to sám budeš chtít. Je to vždycky udivující, ale je tomu tak. Říká nám to Bible znova a znova. Máme pro Boha cenu.

A potom pomysleme na zvláštní dary, které dělají život člověka v našich očích zvláště cenný, cennější než jiných lidí, u nichž třeba zvláštní dary nechybí, ale my je přehlízíme. A samozřejmě jsou velmi různé. Zvláště jsme překvapeni, když u nějakého zřejmě postiženého člověka objevíme dary, které nám samotným chybí!

Ostatně: Bůh sám dělá rozdíly. Miluje nějakým způsobem také mravence, ale především nás lidi. Dokonce způsobem, který se dnes zdá být „politicky nekorekt-

ní“, protože si zvláště vyvolil svůj národ! On nás chce mít svatými a chce bydlet u nás, v nás, a to nikoliv „na návštěvě“, nýbrž také věčně v nebi.

Tam je pro nás připraven příbytek, a to ne v nějaké společné ubytovně, nýbrž v takové kráse, jakou si ani nedovedeme představit. S Bohem jako spolubydlicím a s mnoha svatými a vzácnými spolubydlicími, které bychom vždycky měli rádi u sebe. Tak podobně bychom si mohli představovat nebe.

Každý člověk je jedinečný a cenný, protože ho Bůh stvořil a miluje.

Život je cenný už tak, jak je, a což teprve když pomyslíme na konec, co pro nás lidi Bůh plánuje.

Dále se naskytá otázka o konci ostatního živého stvoření, které podle Pavla se vzlykáním čeká na vykoupění. Tuto otázku musíme nechat bez odpovědi, protože ani Bible na ni nedává jasnou odpověď.

Zvláště život člověka je cenný, od začátku až do přirozeného konce. Nechtěl bych být v kůži těch, kteří cíleně, úmyslně, po milionech ničili životy. Nechtěl bych v jejich kůži stát při posledním soudu! Je to hrozné poselství? Ne, jenom poselství, které právě zní: „Který přijde soudit živé i mrtvé!“ Že už jste to slyšeli? Dokonce se modlili při mši svaté! Možná jen bezmyšlenkovitě mumlali. Ale ten text zní tak a ne jinak.

Služba člověku je službou cennosti, kterou stvořil Bůh. Služba stvoření, které je „stopou“ Boží, a kterou bychom proto neměli smazat. Proto je dobře, že život existuje, je to dobré, krásné a cenné!

*Z VISION 2000 - 4/2017
přeložil -mp-*

Ani oko nevidělo... (4)

Hlava IV.

BLAŽENÉ PATŘENÍ - ZDOKONALENÍ VŮLE

V blaženém patření bude také naše vůle oslavena a potom budeme šťastní, milující a jsouce milováni.

Viděli jsme v předešlé hlavě, jak budou oslaveny naše rozumové schopnosti, a že naše přirozená touha po vědění bude navždy ukojena. Ale máme ještě jinou schopnost, vůli, jež je milující schopností duševní. Tato schopnost bude také oslavena v blaženém patření. *Potom se dostane dokonalého dostiučinění naší ustavičné touze po štěstí, které v tvorech marně hledáme.* Nyní uvidíme, že v blaženém patření bude povznesena a zušlechtěna naše vůle nebo mravní povaha a učiněna podobnou Bohu účastí v jeho svatosti, blaženosti a lásce. Ale nejprve se podíváme na sebe sami tak, jak jsme ve své padlé přirozenosti.

Když se naši prarodiče vzburčili proti Bohu, opustili přirozený zákon spravedlnosti, vůli Boží. Jejich vášně, které do té doby byly ovládnány rozumem, se vzburčily a jejich vůle se odvrátila od Boha. My, jejich potomci, jsme zdědili všechny následky jejich pádu. Hledáme nezřízeně sebe samy, řídíme se vlastní rozmarnou vůlí, která nás svádí k výstřednostem, za které se v střízlivých okamžicích stydíme. Umíněně hledáme štěstí ve tvorech, ačkoli nám rozum sám hlasitě prohlašuje, že v nich štěstí nalézt nelze. Vidíme zřetelně, že naše vůle pádem našich prarodičů je smutně převrácená.

Jedním z úkolů křesťanského náboženství je, abychom svou vůli uvedli ve shodu s vůlí Boží a přiměli ji k tomu, aby Boha milovala nade vše. Ale při všem poučování, i přes všechny svátosti a tolik milostí, které denně přijímáme, a při všech našich modlitbách, rozjímáních a jiných duchovních cvičeních lze tohoto úkolu na světě dosáhnout jen částečně. Naše převrácená vůle se opět a opět proti Bohu bouří. Ukládá-li se nám, co nesouhlasí s našimi přáními, soukromými zájmy, názory, nebo s přirozenou náklonností, musíme se nezřídkou mocně nutit, abychom vykonali, co se poroučí. A poslechneme-li, tak obyčejně teprve, až jsme se výmluvami nebo

záminkami napřed všemožně pokoušeli poslušnosti se vyhnout. Vpravdě všichni můžeme říci s apoštolem: „*Libuji si totiž v zákoně Božím podle člověka vnitřního, ale cítím jiný zákon ve svých údech, který bojuje proti zákonu mé mysli a jímá mě pod zákon hříchu, jenž je v mých údech.*“ (Řím 7,22-23)

Jaké tyranství vykonává zákon hříchu nad vůli, a to i svatých osob! Jak často svědomitým zpytováním poznávají, že jejich vůle se uchýlila od věčného pravidla vůle Boží! Jak často musejí uznat, že místo slávy Boží hledali sebe samy! Když vykonali věci skutečně veliké, které podle svého domnění konali jen pro Boha, poznávají ke své bolesti, že je potají a dovedně vykonali většinou pro sebe samy a pro svou vlastní chválu, a mají příčinu, aby se báli, že již dostali odplatu svou v lidském potlesku, který vyhledávali, anebo který se jim líbil, když se jim ho dostalo, ač ho nehledali.

Praví se, že osoby, které uškla zmije a které se uzdravily použitím prostředku v pravý čas, nikdy již nejsou tak zdravé, jako byly dříve. Časem bývají opuchlé, nebo cítí prudké bolesti, nebo mívají chorobnou chuť na to, co nesmějí jíst. Jindy cítí celkovou ochablost, která jim odnímá veškerou energii, takže vše, co dělají, činí jen s trýznivou námahou. Je patrné, že se v jejich organismu skrývá ještě něco jedovatého, takže se nemohou ze své churavosti úplně vyprostit.

Tak je tomu u nás v mravním ohledu. Naše lidská přirozenost byla uštknuta a otrávena pekelným hadem v ráji, a ačkoli se jí dostalo mocného protijedu ve vykoupení, přece v nás zůstalo něco jedovatého. A následky budeme pocívat po celý pozemský život. Budeme cítit osten žádostivosti a vždy nám zůstane náklonnost ke zlu, k tomu, abychom hledali sebe samy a jednali podle své vlastní vůle. Vždy budeme pocívat jakousi ochablost v ctnostném životě, který vyžaduje ustavičné úsilí a boj.

Jakou útěchou je pro nás jistota, že nic z toho jedu nepůjde s námi do nebe! Ano, přijde den pozeňnaný a slavný, kdy všechna převrácenost vůle, každá zlá náklonnost a všechny vášně naší zkažené

přirozenosti pominou. Všechno to země při naší časné smrti a bude pochováno, ale nikdy nic z toho již nevstane v našem oslaveném těle. *Blažené patření oslaví naši vůli a změní nás takřka v nová stvoření.*

Pak s radostí poznáme, že jsme ochotni činit, co Bůh chce, jak On chce a protože On to chce, bez nejmenšího odporu. Již nebudeme mít zvláštní názory, soukromé zájmy ani přirozené náklonnosti, které se přiči vůli Boží a jeho zájmům. Vůle Boží a naše vůle se dokonale sjednotí, takže nám bude, jako bychom svou vlastní vůli ani neměli, neboť tak dokonale a tak sladce s ní splyne, že bude totožná s vůlí a se zálibou Boží. Zkrátka, jak náš rozum bude povznesen světlem slávy a naplněn nejčistším poznáním v blaženém patření, tak i naše vůle bude očištěna, posvěcena, připodobněna vůli Boží ve spravedlnost a v dokonalé svatosti.

Naše vůle se však nejen posvěti a sjednotí s vůlí Boží, ale také bude milovat Boha nade všechno, čistě, nezištně, vroucně, pro Něho samého. *V této lásce nalezneme konečně dokonalé štěstí, které marně hledáme v lásce k tvorům.*

Lidská láska je zdrojem částečného štěstí na tomto světě a ukazuje jako zrcadlo mdlý odraz nevýslovného štěstí, kterým budou naše duše opojeny v blaženém patření. Je to skutečně jen mdlý odlesk, neboť ani láska snoubenecká, ani láska rodičů nebo sourozenců, ani láska čistého přátelství, vůbec žádná lidská láska, i když je milostí povznesena na nadpřirozenou ctnost lásky k bližnímu, nikdy nemůže a nebude moci dát duši na tomto světě dokonalé štěstí. Její existence a dokonalost záleží na podmínkách, které se v našem nynějším stavu nedokonalosti nikdy nemohou dokonale splnit. A proto krátké štěstí, které dává, je vždy smíšeno s jakousi trpkostí.

V nebi a jenom v nebi se mohou splnit všechny podmínky lásky, proto jen v nebi plodí láska čisté a dokonalé štěstí bez zklamání, bez nedorozumění a bez jakýchkoli nedostatků lásky lidské.

Především, láska v nebi je podstatně vzájemná. Patření na Boha nejen zjevuje duši jeho božskou krásu, dobrotu, moudrost a nesčetné jiné dokonalosti, které ji

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

(Bůh) nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám“. Jako poslední nepřítel bude pak zničena smrt. A až mu bude všecko podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu to všecko podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem.

Evangelium - Mt 25,31-46

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: »Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl

království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.« Spravedliví mu na to řeknou: »Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žiznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?« Král jim odpoví: »Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.« Potom řekne

těm po levici: »Pryč ode mě, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.« Tu mu na to řeknou také oni: »Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žiznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?« On jim odpoví: »Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.« A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

uchvacují a zapalují serafínskou láskou, ale zjevují jí také intenzivní a tajemnou lásku Boží k duši. Pohled na tuto božskou lásku působí v ní štěstí, jaké lidské srdce nemůže pojmut.

Kdyby mocný král laskavě promluvil k chudému venkovanu, usmál se na něho a ukázal mu i upřímnou lásku, zaplesalo by srdce chudého venkovana štěstím, jaké dosud nezakusil. Radost by rozechvěla každou žilku jeho bytosti. Stal by se novým člověkem a žil novým životem jenom proto, že se na něho usmál někdo z mocných tohoto světa a že ho, venkovana, blahosklonně miluje.

To je slabý odraz neutuchajícího radostného rozechvění, nevýslovného štěstí, které milující úsměv Boží způsobí v duši. V blaženém patření uvidí duše jasně, že přes její maličkost a nepatrnost (kteřou nikdy tak jasně neviděla jako nyní), přes tolik hříchů a nedokonalostí, které poskvřňovaly její krásu v pozemském životě, přece velký, třikrát svatý Bůh ji miluje nekonečně něžněji a upřímněji, než ji kdy milovali otec nebo matka či kterýkoli tvor.

Nejenže vidí, jak ji ozařuje nekonečná láska Boží, ona vidí také, že ji Bůh miloval od věčnosti, když existovala teprve v myšlence Boží. Ano, cítí se v náruči Boží zaplavena tajemnou láskou, vidí, jak jí Bůh dává bytí v plnosti času. Toto je pro ni vpravdě a skutečně blažené patření.

Marně bychom se snažili pochopit nevýslovné štěstí z patření na Boží lásku. Vždyť dovede-li pouhý úsměv krále vlít radost do srdce chudé a nepatrné osoby, co má-

me říci o úsměvu Boha, Krále králů? Co máme říci o jeho láskyplném otcovském objetí? Co máme říci o radostech a štěstí, které zaplaví duši, když ji Bůh k sobě přivine, dá jí políbení míru a nazve ji svým milovaným dítětem? Co máme říci o převelikém štěstí, když Bůh duši učiní účastnou své božské přirozenosti a spojí se s ní mnohem vroucněji, než se mohou kdy spojit dva tvorové na světě?

To vše jsou tajemství nebeská. Jsou prostě nevýslovná, protože naše nynější chápavost na ně nestačí. Ani oko je nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani srdce lidské je nikdy nepochopilo. Proto se nebudeme pokoušet, abychom vyjádřili to, co jazyk lidský nemůže vyslovit. Ale můžeme říci, že jako čistá a vzájemná láska působí největší blaho na světě, tak i láska mezi Bohem a duší v blaženém patření je zdrojem nejdokonalejšího štěstí.

Má-li však láska působit štěstí, musí být nejen vzájemná, ale nesmí se ani bát ani podezřívát, že by se jeden z milujících někdy mohl stát nevěrným. Každý ví, že usadí-li se takové podezření v myslí jednoho z milujících, je konec jeho štěstí a nelze ani říci, k jakým výstřednostem může vést žárlivost.

Tato nedokonalost, která ničí tolik pozemského štěstí, nikdy nenalezne přístup do našeho nebeského domova, neboť duše vidí nejen to, že Ten, jenž ji miluje od věčnosti, bude ji milovat na věky, vidí nejen to, že je naprosto nemožné, aby jí Bůh někdy pohrdal, ale vidí zároveň, že ani ona se Mu již nemůže stát nevěrnou.

Vidí nejen Boha tak, jak je, ale vidí i vše ostatní tak, jak to je. Přestože jsou v nebi tvorové krásní, přece vidí v Bohu krásu a dokonalost tak nesmírnou, tak nekonečně vznešenější, že je pro ni nemožné, aby ji jako kdysi na světě ovládlo stvoření. Miluje [duše] ovšem také všechny spolčníky svého štěstí, ale miluje všechny v Bohu a pro Boha. Proto je miluje, že jsou jeho a že On je miluje. A také proto, že jsou tak svatí, tak krásní, tak velice Bohu podobní, a tudíž její lásky zasluhují. Ale její nejhlubší, její stravující láska je soustředěna v Bohu a zůstane v Něm na věky. Nikdy nemůže přijít den, kdy by postřehla, že láska Boží k ní ochladla, nikdy nemůže nastat den, kdy by zpozorovala, že se ochlazuje její láska k Bohu, a proto ji nikdy nemůže překvapit den, v němž by její nevýslovné štěstí pominulo nebo se zmenšilo. Naopak, ona vidí svítat den slavný, kdy její štěstí ještě vzroste, zdokonalí se a doplní vzkříšením těla, den, kdy k těm radostem, kterých požívá v blaženém patření, se přidruží ještě jiné slasti a rozkoše.

(Pokračování)

Z knihy F. J. Boudreaux S.J.: *Ani oko nevidělo... Přeložily a vydaly sestry Neposkvřněného Početí Panny Marie v Přerově. Vytiskla Společenská knihtiskárna v Přerově v roce 1934. Imprimatur Olomucii, die 9 Aprilis 1934, Dr. Joan. Martinů, vicarius generalis.*

(Redakčně upraveno)

„Evangelizace malým dárkem“

P. Pavel Zahradníček je koordinátorem tiskového apoštolátu A.M.I.M.S., internetové televize TV-MIS.cz a šéfredaktorem časopisu „Milujte se!“. Od roku 1996 byl moderátorem FATYMu (farního týmu) ve Vranově nad Dyjí a pak FATYMu Přímětice-Bítov. Nyní je farářem na Slovácku ve městě Dubňany, 8 kilometrů od Hodonína. V rozhovoru s Mgr. Danielem Dehnerem představuje pozoruhodný a vskutku Bohem omilostněný tiskový apoštolát, který na území ČR nemá obdoby.

Daniel Dehner: V tomto čísle Světa je jako příloha brožurka „Krokodýl aneb můžeš růst“. Můžete o ní říci pár slov?

P. Pavel Zahradníček: Kdysi se ptali kardinála Tomáše Špidlíka: „Otče, co v tom Řimě pořád děláte?“ Odpověděl: „Čtu staré knihy, které dnes už nemá čas nikdo číst, a vybírám z nich důležité věci, které by měl znát každý.“ Kniha „Krokodýl aneb můžeš růst“ vznikla s velmi podobným záměrem: jsou to většinou staré myšlenky z různých pozapomenutých katolických příruček. Staré, ale po mnoho staletí osvědčené věci vyjádřené řečí dnešní doby. Je to shrnutí cyklu promluv o životě s Bohem – o duchovním životě, které měl otec Marek Dunda nejprve v kostele ve Vranově nad Dyjí (vždy jednu za měsíc po dobu tří let) a které pak visely na nástěnkách – nejdřív v oslovické kapli u Vranovské přehrady a pak i jinde. Sám jsem si je tam pravidelně čí-

tával. A když jsem viděl, jak se před nimi s velkým zájmem zastavují také další lidé, snažil jsem se, aby vyšly i knižně.

Brožurka je jednou z mnoha, kterou vydává A.M.I.M.S. z.s. Představte, prosím, činnost tohoto spolku.

Smyslem tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. je šíření velmi levných knih s duchovní tematikou, které – v ideálním případě – zaujmou téměř každého. Takové, které si lidé opravdu přečtou. Proto se zároveň snažíme, aby byly stručné. Knih a brožurek jsme vytiskli odhadem asi už přes dva miliony. Chceme, aby to byly knihy „na rozdávání“ – tedy takové, které budou lidé moci dál šířit, a tak evangelizovat. Říkám tomu „evangelizace malým dárkem“. Sám jsem jich už rozdál tisíce. A někdy se až s odstupem času dozvídám, jaký přinesly užitek. Otec Marek Dunda dává takovýto návod na jejich po-

Jáhen František Řezníček (vpravo) při stavbě tiskárny Maxmiliánum v roce 2008

užití: Knih si objednat od každého titulu alespoň deset, sám si knihu nejdříve přečíst (to jde i bez toho, že byste si knihu objednali – kompletní texty většiny z nich najdete na našich webech www.fatym.com a www.amims.net) a potom uvážit, komu ve vašem okolí by mohla být prospěšná. Knihy pak rozdávat, půjčovat, nabízet za příspěvek na tisk. Šířit je zejména mezi lidmi, kteří by si takovou knihu nikdy sami nekoupili, ale když ji od vás dostanou, tak si ji přečtou.

Z uvedeného se zdá být jasné, proč jsou prodejní ceny Vašich knížek tak nízké. O takových cenách se běžným nakladatelstvím jen zdá...

Nejde vlastně o prodejní cenu, ale o doporučený příspěvek na tisk, abychom zase mohli nakoupit papír, barvu a stroje a dál tisknout. V té částce není zahrnuta vůbec žádná naše práce. Mnohé z toho, co používáme, jsme dostali. Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. nemá žádné své placené zaměstnance. Na jeden z prvních tiskových strojů jsme se před dvaceti lety složili s kněžimi vranovského a znojemského děkanátu. Dnes máme tiskárnu Maxmiliánum. Nazvali jsme ji po svatém Maxmiliánu Kolbem, který je známý především kvůli své smrti (obětoval svůj život v koncentračním táboře Osvětim za jiného vězně), ale už méně se ví, že většinu svého života a všechny své síly věnoval tištění knih a časopisů a doslova z ničeho vybudoval dvě velká centra tiskového apoštolátu – jedno v Polsku a druhé v Japonsku. Sami vidíme, že to s Boží pomocí jde. Koupili jsme rozpadlou chalupu kousek od Vranova v Lančově a s pomocí mnoha ochotných lidí se nám z ní za několik let podařilo také téměř z ničeho vybudovat tiskárnu Maxmiliánum. A Pán Bůh nám dál posílá lidi ochotné zcela zadarmo pomáhat. Například v roce 2015

Takto vypadal v roce 2007 dům, ve kterém je dnes tiskárna Maxmiliánum

nám poslal Irču – mimořádně pracovitě děvče, tehdy právě odmaturovala. Naučila se tisknout a za celé léto vytiskla asi sto tisíc knížek. Farní garáž byla plná potřeštěného papíru a ženám, které se pravidelně scházejí na vranovské faře, trvalo víc než rok, než se jim všechny knihy podařilo zkompletovat a posešivat. Další dobrovolníci je pak v Maxmiliánu ořezávali na velké pákové řezače, na které se kdysi, ještě před revolucí, řezala samizdatová vydání skript a knih ve sklepě litoměřického kněžského semináře.

Knihu „Krokodýl“ jste také vytiskli v Maxmiliánu?

Ne. Na tu jsme dělali výběrové řízení a nechali ji vytisknout v běžné komerční tiskárně – jako všechny ostatní knihy z edice „A.M.I.M.S. M.“. Tam je vtip, kromě toho, že i zde dáváme všemnu svoji práci na přípravě knihy zdarma, ještě v něčem jiném: v obrovském nákladu. Knihy dnes vycházejí v nákladech kolem tisíce výtisků. Pět tisíc, to už je velký úspěch... My zhruba jednou za rok (záleží i na našich finančních možnostech – tedy na dárcích, protože to celé musí být zafinancované dopředu) vybereme jednu velmi zajímavou knihu a tu vydáme ne ve velkém, ale v obrovském nákladu – například u „Krokodýla“ to bylo 45.000 výtisků, kniha „Dějiny, jak je možná neznáte“ vyšla loni v nákladu 50.000 výtisků. Tolik výtisků jedné knihy dnes nikdo naráz netiskne. Ale pak je možné v tiskárně domluvit jen nepatrný zlomek ceny, než ko-

Kardinál Sarah: Pocta gregoriánskému chorálu

Gregoriánský chorál je nejkrásnější a nejčistší pokladnicí liturgických textů, v nichž se zrcadlí věčná Boží krása a hlásají Boží pravdy – napsal kardinál Robert Sarah v poselství u příležitosti 50. výročí mezinárodního Sdružení sv. Benedikta, patrona Evropy, v italském benediktinském opatství Praglia.

Prefekt vatikánské Kongregace pro bohoslužbu a svátosti poukazuje na roli latiny a gregoriánského zpěvu v ožívování křesťanských kořenů Starého kontinentu. Odvolává se při tom na učení II. vatikánského koncilu, který v konstituci o liturgii (Sacrosanctum concilium) označuje gregoriánský chorál za vlastní zpěv římské liturgie, a přičítá mu proto první místo mezi jinými druhy zpěvu.

S odkazem na Benedikta XVI. kardinál Sarah dále připomíná, že liturgická modlitba je podílem na nebeské liturgii. Proto se na ni vztahují nejvyšší kritéria: Máme se modlit a zpívat tak, abychom se připojovali k hudbě nejvyšších duchů, kteří byli považováni za tvůrce kosmické harmonie, hudby sfér (srov. Benedikt XVI., *Promluva v Collège des Bernardins v Paříži*, 12. září 2008). Prefekt vatikánské kongregace poznamenává, že v gregoriánském chorálu dochází ke sjednocení a vzájemné výměně mezi duchovními a smyslovými skutečnostmi, mezi viditelným a neviditelným. Díky tomu je cestou ke křesťanskému „vytržení“, k extázi, k níž však vždy dochází v přítomnosti Kříže.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 4. 11. 2017

lik by stál výtisk, kdyby se tiskla tisícovka nebo dvě tisícovky knížek.

Jistě připravujete nějaký další zajímavý titul. Jaký?

V únoru se chystáme vydat knihu Thomas Woods: „Jak katolická církev budovala západní civilizaci“. Poprvé vyšla před devíti lety v Res claritatis a již prakticky není dostupná. Nyní se nám podařilo domluvit, že můžeme tuto velmi přínosnou a potřebnou publikaci vydat znovu. A protože nám držitel globálních autorských práv, kterým je americké vydavatelství Regnery Publishing, poskytlo za velmi výhodných podmínek práva speciálně pro její nekomerční

šíření vzdělávacím institucím, máme záměr – pokud to bude v našich možnostech – knihu poslat jako dar do všech knihoven a škol v České republice.

Čemu se ještě věnujete?

Kromě vydávání a tisku knih nabízíme i většinu naší produkce ke stažení na internetu zdarma – viz www.fatym.com. Jde nám o evangelizaci, ne o prodej knih, a pokud někomu vyhovuje číst si knížky z obrazovky, nám to ušetří práci s tiskem... Také provozujeme internetovou televizi www.TV-MIS.cz. Její součástí je třeba i virtuální pouť do Svaté země na <http://svata-zeme.tv-mis.cz>. Televize má i audiosekcí a mohu doporučit zvláště její přehrávač kázání, duchovních seminářů, exercícií a audioknih TémaBox na <http://temabox.tv-mis.cz>. Samostatnou kapitolou by bylo povídání o časopisu „Milujte se!“, který připravujeme již více než deset let a který je v současné době křesťanským periodikem s nejvyšším nákladem v České republice (náklad v posledním roce se pohybuje mezi 60 až 75 tisíci výtisky). Je možné si ho přečíst také online na www.milujte.se, kde je k dispozici zdarma v elektronické verzi.

Děkujeme za rozhovor a vyprošujeme Boží požehnání k Vaší vpravdě misijní činnosti. Kéž Vás v tom vezme pod svůj ochranný plášť Matka Boží a Matka všech lidí, Panna Maria!

Maxmiliánium – tiskárnu tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. vybudovali dobrovolníci

Tvoji tvář hledám, Bože!

Bl. Charles de Foucauld a islám

Svět zažívá v dnešní době dosud nepoznané převraty. Ty staví církev před velké výzvy nové evangelizace. Zajímavý příspěvek k tomu poskytuje Paul Josef kardinál Cordes (nar. 1934). Vydal poutavou knihu o zapominání na Boha v dnešních dnech. V ní uvádí vedle náročných duchovně-dějinných analýz pohnutá životní svědectví, která mohou být směrodatná pro obnovu v křesťanské víře. Kniha, kterou vřele doporučoval také emeritní papež Benedikt XVI., má titul: „Tvoji tvář hledám, Bože!“ (Kniha podle dostupných informací dosud v češtině nevyšla.) Z aktuálního podnětu jsme sestavili několik úryvků k neobyčejné cestě obrácení bl. Charlese de Foucaulda (15. 9. 1858 – 1. 12. 1916). Životní obraz v uvedené knize je uveden citátem blahoslaveného: „Miluji našeho Pána Ježíše Krista – i když srdcem, které by mělo milovat více a lépe.“

Naše náboženská otevřenost může být probuzena životními okolnostmi a může nás tlačit na pole náboženství. V současnosti dává třeba proud islámských uprchlíků pozorovateli podnět, aby se zabýval náboženskými tématy. Také otázky etiky nebo kulturních zvyklostí vedou k takovému zájmu. Tak se o tom přemýšlí silněji, což přesahuje věci pochopitelné a měřitelné.

Po době znevažování nebo tabuizace metafyziky a náboženství získává nadpřirozeno také ve veřejnosti znovu pozornost. Světová náboženství, jakož i počátky a šíření křesťanství nacházejí pozornost v médiích. Církev a církevní společnosti se snaží vyjít vstříc požadavku vědění a svým členům podat lepší teologické poznání – třeba skrze akademie, přednášky, semináře, studijní ústavy a ve školním vyučování náboženství.

Takové náboženské vzdělávání je pro křesťany bezpochyby šance, ba nezbytnost pro solidní víru a její šíření. Důkladná znalost teologických pravd o Bohu a Ježíši Kristu podporuje účinně život podle vůle Boží a vydařené lidství.

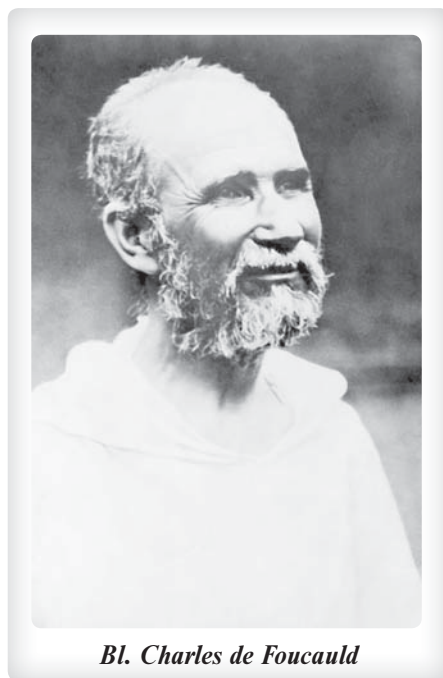
Ale Jakubův novozákonní dopis varuje ty, kteří se spokojí s pouhou myšlenkovou hrou o Boží existenci: „Ty věříš, že je jeden Bůh? ... I démoni tomu věří a třesou se.“ (Jak 2,19) Předávání vědomostí o víře bude tehdy na bludné cestě – řečeno s Kurtem Flaschem⁽¹⁾ –, když se obsah víry omezí na věcné výpovědi nebo poskytne materiál pro diskusi. Tak nutí Písmo svaté, když je správně použité, k otázce: Jaký význam má vědění o víře

pro osobní vztah k Bohu, k jeho existenciální blízkosti?

Životní svědectví bl. Charlese de Foucaulda

Charles de Foucauld, francouzský badatel a misionář, může vydat svědectví a ukázat nám cestu. Je výjimečnou osobností, se kterou se zřídka setkáváme. Právě proto může znepokojit někoho, kdo se zabývá otázkou Boha.

Nejprve jeho návštěvka: V první etapě svého dobrodružného života zápasil s tím, jak naplnit vnitřní prázdnotu nabídkami světa. Dětské zařazení do církve křtem dorůstajícímu už nic neříkalo. Prohýření majetku s děvkami nenasytilo jeho hluboká přání. Ale nebeský Otec se

Bl. Charles de Foucauld

Paul Josef kardinál Cordes

ho nevzdal a ochránil ho před konečným odpadem od víry. Foucauld se obrátil na cestu duchovního života.

V říjnu 1886 se vrátil domů a přiklonil se nenávratně k Bohu. Jeho obrácení ho rozdrásalo až do největší hloubky. Pozorovatelé si vzpomínají na pozdější zápisy k tomuto zásahu Božimu ve větě bl. Johana Henryho Newmana: „My věříme, protože milujeme.“ Pohnut takovou láskou, vsadil ten hrdý a známý aristokrat všechno na to, aby na pokorných a skrytých cestách s největší svědomitostí a s rostoucím sebezapřením vyzkoumal pro sebe Boží vůli. Věděl, že přízeň tak vroucně milovaného roste podle mé pozornosti a mé poslušnosti vůči němu. Téměř všichni, kdo se zabývali jeho životopisem, nezamlčovali v první etapě jeho života skandální extravagance. Ale přece se smrštila dobrodružná bláznovství většinou na krátké, nepříjemné epizody. Má to jenom ten smysl, pohlédnout také na tuto životní fázi, protože jeho „obrácení“ nebylo pro něho jednoduché. Bylo to obrácení v biblickém smyslu. Foucauld našel nejprve cestu zpátky ke společenským normám. Pak mu ale bylo dáno zvládnout prudký vzestup ke zřeknutí se sebe sama. Na začátku byly v něm rozhazování peněz a zhýralý život vyvolány jeho nezměrnou touhou po uplatnění. Pak se k nim obrátil zády a hladověl po tom, jak se divadelně předvést, aby získal uznání. Jeho rodina a také veřejnost konečně od něho něco očekávaly. Byl to tento velitelský pud, který ho přivedl k tomu, aby prozkoumal Maroko – byl to vynikající a nebezpečný podnik. Následoval svoji ctižádost v nenasytném pudu po sebeuplatnění.

A potom se stalo to zvláštní: Jeho nezkratné „Já“ ztratilo v setkání s Bohem dominantní postavení; ono se počítá vždy méně. Podřídil se v bezpodmínečné po-

slušnosti duchovnímu vůdci, který mu pomohl přesněji poznat Boží vůli. Boží mocí se stal z tvrdohlavého, do sebe zahleděného egoisty člověk milující jiné lidi. Naučil se cele se odevzdat Ježíši Kristu. Odhalme podrobnosti jeho života.

Obrat při setkání s arabskými muslimy

Na severu afrického kontinentu rebelovali arabští kmenoví náčelníci a Marabutové proti francouzským koloniálním pánům. Francii vyhlásili „svatou válku“. To Paříž nestrpěla. Trestná expedice měla provést odplatu a byla sestavena, aby zasáhla z Oranu. Bez váhání se v roce 1881 přihlásil k účasti Charles de Foucauld.

Od velení vojska ale byl v odstupu. Místo toho obrátil svůj pohled na krajinu a na obyvatele. Pozoroval, jak se islámský vodič velbloudů připravoval na modlitbu. Odložil svoji obuv, rozprostřel před sebe svůj burnus a obrátil se k Mekce. „La illaha illa Allah – není Boha kromě Alláha,“ zazpíval.

Foucauldovo oko pozorovalo poháněče, jak si poklekli a čelem se dotýkali země. Poskytovali obraz velké odevzdanosti, jaká je vidět zřídka a jakou sám nikdy nezažil. Byli mu záhadou. Věděl, že „islám“ znamená „odevzdání do Boží vůle“. Ztraceni v nekonečné poušti, daleko od každé oázy, od nějaké mešity a od nějaké vesnice, praktikovali tito lidé svoji víru. Jestli by některý z hlučných šoférů byl vůbec schopný se nad tím podívat? Když se vrátil do garnizonu Mascara, koupil si jeden výtisk Koránu. Ve své dlouhé zprávě v červenci 1901, měsíc po svém kněžském svěcení, popisuje svému bratranci Henriemu de Castries v dlouhém dopise svoji cestu k obrácení: „Islám ve mně způsobil mimořádný převrat... Vidění této víry, těchto duší, které žijí v neustálé přítomnosti Boží, mi dalo pochopit, že je něco většího a opravdovějšího než světský shon: jsme narozeni k něčemu většímu.“

V roce 1884 jako badatel znovu v Severoafrické poušti

Charlese de Foucaulda to hnalo znovu do Afriky. S jedním průvodcem prozkoumával Maroko. Jedenáct měsíců se vyznačovalo samotou, zřeknutím se každého přátelského člověka nebo nějakého Evropana, se kterým by mohli mluvit

Vigilie za počatý lidský život – spojme se v modlitbě!

V sobotu před první nedělí adventní (2. prosince) budeme mít možnost v mnoha farnostech zúčastnit se vigilie za počatý lidský život. Je třeba co nejvíce nasadit duchovní síly a prosit Boha o ochranu a záchranu všech počatých lidských bytostí. Je to povinnost každého katolika, a to už jen třeba proto, že každý

člověk je v očích Božích cenný – od početí až do přirozené smrti! Proto, kdo se nemůže zúčastnit vigilie, ať aspoň nějaký čas věnuje modlitbě na tento úmysl. Bude-li modlitba případně spojena s odevzdáním vlastní nemoci, utrpení, těžkosti Bohu, přinese jistě o to hojnější ovoce.

Redakce

nebo kterému by se mohli svěřit. Tak zachvacovaly Foucaulda pocity melancholie, které se míchaly s rozjímáním a myšlenkami, jež k němu přicházely během jeho pochodů a během noci pod širým nebem. Probudilo se v něm tušení nadpřirozena. V usebranosti takových hodin člověk porozumí víře Arabů v tajemnou noc, v níž se otevírá nebe, andělé sestupují na zem, slaná voda se stává sladkou a všechno živé v přírodě se sklání, aby oslavilo svého Stvořitele. Postupně měla poušť na jeho nevěřící duši rozjímavý a očistný účinek, protože odřezávala všechno spojení člověka se světem, dávala pocítit závislost a současně předávala člověka jemu samému. V ní se člověk ocitá v tom, co Blaise Pascal nazývá bytostná vznešenost a vlastní ubohost: tu zivající šed' těchto velkých prostor a ze všech stran čišící nekonečnost, ale také nekonečnou hodnotu toho, být malým klíčkem života v soustavě smrti a neplodnosti, záblesk myšlenky v nekonečné prázdnotě tohoto dalekého kosmu.

Co ho nejvíce zaměstnávalo po návratu z Afriky, byla písemná zpráva o jeho výzkumech Maroka. V roce 1888 se objevila jeho pětisetstránková kniha s dru-

hým svazkem jako dodatek pro dokumenty a mapy. Byl to velký úspěch a byl přijat jak badateli a geografy, tak také jejich spolky s živým zájmem. Francouzský generální štáb je určil jako povinné přednášky pro důstojníky a koloniální úředníky. Také na britské geografy udělal dojem. Ve stanovisku se píše: „Dosud žádný výzkumný cestovatel nedosáhl úrovně pana de Foucaulda, ani hledisek jeho zpráv, ani nebezpečnosti expedice. Ve srovnání k její bohaté využitelnosti připadají díla jiných výzkumníků jako dětská hra.“ (Bodley, *Der Mönch der Sahara*, str. 112)

Foucauld nevěnoval oslavné ozvěně žádnou pozornost. Jeho nenechávaly africké vzpomínky a myšlenky na pokoji. Tento kontinent ho zranil. Ti ušlechtilí obyvatelé pouště se svým uctíváním Alláha mu nešli z mysli. Prál si sám pro sebe, aby to mohl dělat jako oni. Maroko v něm vyvolalo touhu, na niž existoval jenom jediný lék: vlastní otevření se pro dálky nebe. Přitom pocíťoval současně hranice islámu. Alláhova velikost je dojmavá, ale zůstává dalekou, cizí velikostí.

Vášnivá touha po Bohu jako po blízké osobě

Foucauld cítí při vši veliké úctě, že jeho sounáležitost s Bohem musí vyžadovat především jeho vlastní osobu. Později poznal jasněji, proč mu islám nestačil. Hledal pravdu, která odpovídá blaženosti. Tak se stala jeho víra současně aktem lásky: Lásky zaměřené k blízké osobě, která ho přijímá ve velkém rozsahu a které se může bez výhrad oddat. V roce 1901 napsal svému bratranci Henriemu, že islám neučí celou pravdu. Nemůže učit odevzdanosti Bohu, která by byla Boha důstojná. Potom odůvodňuje svoje pojetí poukazováním na křesťanské ctnosti: „Bez cudnosti a chudoby zůstávají láska a adorace velmi nedokonalé.“ Islám ale nepodporuje cudnost, nepřikládá čistotě zvláštní význam.

Bl. Charles de Foucauld, Tamanrasset (r. 1915)

Foucauld je naproti tomu přesvědčen, že když někdo vášnivě miluje, odděluje se ode všeho – byť by to bylo na minutu –, aby se nemusel oddělit od milované bytosti, a vrhá se a ztrácí se zcela v ní. Zachvátila ho důležitá úvaha, že nevidí už Boha jako přesahující, ale současně abstraktní skutečnost, nýbrž že ho vnímá a touží po něm jako „Ty“ (srov. J.-F. Six: *Itinéraire spirituel de Charles de Foucauld*, str. 46n).

Neporovnatelná byla cesta, na níž mohl najít Charles de Foucauld Boha jako blízkou osobu – jako „Ty“. Hluboká byla temnota tunelu, v němž se pomýlil. Jenom postupně pozoroval, jak hustá je temnota, která ho obklopuje a tísní. Začal hledat světlo v Rue de Miromesnil v Paříži. Pohnutá meditace o návratu do církve, kterou popsal začátkem listopadu 1897 v Nazaretu – osmi tisíci slovy v jednom tahu a jenom dnu vysypal své srdce –, rok tam pojmenoval jako „samota, usebrání, zbožné čtení“. Táhl ho to k tomu, aby navštívil Boží domy, protože jeho duše byla plná zmatku a strachu v zá-

pasu o pravdu. Byl to duševně-duchovní boj – těžší než zkoumání pouště v Maroku. A zdá se skutečně nepochopitelné, že se vůbec Bohu nějak odevzdal, aby se obrácení stalo možným u muže, který se poddával po léta pokušení sebezbožštění a potom ve velké ctižádosti vyhledával životu nebezpečná dobrodružství.

Ponoření do skrytého života Ježíšova v Nazaretu a ve Svátosti oltářní

Foucauldovo obrácení, markantní uzavření namáhavého hledání, je současně začátkem těžkého procesu pomalého duševního uzdravování. Je možné vyzvednout dva detaily jeho další životní cesty. V nich se ukazují stejné znaky, které se projevo-

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Doc. JUDr. Stanislava Příbyla, Ph.D., Th.D., J.C.D. s názvem LITURGIE JAKO ZDROJ DUCHOVNÍHO BOHATSTVÍ**, která se bude konat **v úterý 5. prosince 2017 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

valy také u jiných světců, jako u sv. Terenzie z Avily (1515–1582) a u bl. Johna Henryho Newmana (1801–1890) a jsou příznačné pro příklon člověka k Bohu. U Foucaulda dokonce s větší výrazností. Spočívají v dobrodružství citlivého přiblížení k osobnosti Ježíše Krista: On se ponořil do jeho skrytého života v Nazaretu a do přítomnosti Ježíšovy v Eucharistii. I když cesta víry blahoslaveného má mnoho hledisek a ta jsou někdy bezvýhodná, musíme obě tyto pravdy spásy vyzvednout: jeho bezmeznou lásku k Ježíši z Nazareta, která ho pohání a vede k Pánu ve Svátosti oltářní. V obou vrcholí jeho celoživotní touha, která je naprosto vzdálená od toho, aby zakrněla do pocitové důvěrnosti k Ježíši a změnila mu pohled na lidi, na jejich všední starosti.

Z Kirche heute 6/2017 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Německý historik filosofie, specialista na pozdní antiku a středověk. [pozn. red.]

Papež potvrdil heroické ctnosti Jana Pavla I.

Papež František potvrdil osm nových dekretů, otevírajících cestu k blahorečení a v jednom případě ke kanonizaci. Jak se očekávalo, je mezi nimi také Boží služebník **Jan Pavel I.**, občanským jménem Albino Luciani (7. 10. 1912 – 28. 9. 1978), jehož třiatřicetidenní pontifikát v roce 1978 patří k nejkratším v dějinách církve.

Dva z dekretů potvrzují mučednickou smrt a šest heroické ctnosti.

Papež potvrdil mučednickou smrt maďarského kněze **Jánose Brennera** (27. 12. 1931 – 15. 12. 1957), který byl ubodán k smrti na objednávku komunistického režimu ve svých 26 letech. Paměť na mladého mučedníka, přezdívaného „maďarský Tarsicius“ žije stále. Na místě jeho vraždy mezi vesnicemi Rábakethely a Zsida stojí od roku 1989 kaplička Dobrého pastýře.

Druhou mučednicí je italská řeholnice z Institutu misionárek Panny Marie Těšitelky, **Leonella Sgorbati** (9. 12. 1940 – 17. 9. 2006). Tato misionářka působící dlouhá léta v Keni a v Somálsku, kde založila rovněž úspěšnou zdravotní školu, byla zákeřně zavražděna

v Mogadišu v září roku 2006, pravděpodobně rukou islámských fundamentalistů v reakci na překroucené interpretace řezenské přednášky papeže Benedikta XVI.

První z dekretů o heroických ctnostech otevírá cestu ke kanonizaci blahoslaveného **Bernarda, markraběte z Badenu** (nar. 1428/9 – 15. 7. 1458). Tento německý šlechtic z 15. století zemřel v pouhých 30 letech při diplomatické misi, která měla dohodnout alianci janovské a benátské flotily proti islámskému ohrožení. S vědomím naléhavosti svého úkolu neváhal vkročit do Janova zasaženého morovou epidemií. Při zpáteční cestě do své vlasti sám nákaze podlehl. Jako mučedníka svého poslání ho roku 1769 blahorečil papež Klement XIV.

Další dekrety o heroických ctnostech se týkají vedle zmíněného papeže Jana Pavla I. tří zakladatelů řeholních institutů. Jsou to:

Františkánský kněz **Gregorio Fioravanti** (24. 4. 1822 – 23. 1. 1894), který v 60. letech 19. století založil Kongregaci františkánek misionárek Nejsvětějšího Srdce a posléze také jejich misijní domy

ve Spojených státech amerických (1865) a v Turecku (1872).

Jezuitský kněz **Tomás Morales Pérez** (30. 10. 1908 – 1. 10. 1994), narozený ve španělské rodině ve Venezuele na počátku 20. století. Jeho sociální a dobročinná práce vyvrcholila založením dvou sekulárních institutů nazvaných *Cruzados* a *Cruzadas de Santa María*, které získaly církevní schválení v letech 1988 a 1989.

Zakladatelkou byla také **Teresa Fardella De Blasi** (24. 5. 1867 – 26. 8. 1957), narozená v New Yorku v italské šlechtické rodině. Už jako matka rodiny se věnovala péči o chudé a vynikala eucharistickou zbožností. Poté, co ovdověla, založila v roce 1897 řeholní kongregaci Chudých dcer Panny Marie Korunované.

Poslední z dekretů o hrdinských ctnostech se týká italského kapucína, bratra **Marcellina da Capradosso** (22. 9. 1873 – 26. 2. 1909), proslulého už za života heroickou pokorou a poslušností. Zemřel roku 1909 na tuberkulózu poté, co sloužil u lůžka svého spolubratra trpícího touto chorobou.

Podle www.radiovaticana.cz

Suma o darech svatého Josefa (90)

ČTVRTÁ ČÁST

Kapitola IV: Dar trojí svatozáře mučednictví, panictví a doktorátu

Učitelé pravé víry dokazují, že Bůh dává blaženým v nebeské vlasti tři svatozáře, a to buď jednu, nebo různé podle stupně zásluh. První je svatozář mučednictví, kterou církev obřadně uznává s velkou přísností a o níž psali svatí, že bývá dávana blaženým v nebeské slávě. Svatá římská církev vypočítává jako svaté jen ty, kdo pro víru dobrovolně nabídli svůj život a podstoupili krutou smrt. Avšak mezi nebešťany jsou mnozí, kterým je dávana palma mučednictví, i když je o jejich život nepřípravil meč pronásledovatele, jak to můžeme číst o svatém evangelistovi Janovi a svatém Martinovi. A tento obřad první církve⁽¹⁾ ani v nejmenším nepostrádá tajemnou prozířetelnost Ducha Svatého. Proto když hovoříme o palmě mučednictví podle toho, jak je to obvyklé v církvi bojující⁽²⁾, Josef nemůže být považován za mučedníka a jako takový hlásán; avšak podle zásluh u nebešťanů neváháme a dokazujeme, že mu koruna mučednictví byla bezpochyby darována.

Nejprve na základě samotného pojmu svatozáře. Svatozář je totiž jakási radost z vykonaného díla, jež má charakter vynikajícího vítězství. Z toho je patrné, že se liší od koruny,⁽³⁾ která je radostí z Boha a náleží obecnému vítězství. A jako je svatozář prvotně v duši, tak také koruna; avšak přetéká z duše do těla, což se v případě svatozáře projevuje jedinečným půvabem a krásou: u kazatelů na ústech, u paníců a panen v částech těla nyní stydlivých a u mučedníků v jejich ranách nebo na jiných částech jejich těla podle druhu jejich mučednictví. Tak je již z tělesného vzhladu hned jasné, kdo byl paníkem (pannou), mučedníkem či učitelem. Poté, co jsme takto vyložili charakter svatozáře, pohledme nyní na to, v jakém vítězství byl Josef vynikající. Nejprve to bylo vítězství nad sebou samým, kdy snášel vyhnanství a nesčetnou námahu, aby uchránil Syna Božího před krutým zabítím tyranem. Za druhé to bylo vítězství nad ďáblem. Avšak toto vítězství je obecně předpokládáno u každé svatozá-

ře, neboť bez něho není žádná svatozář. Za třetí to bylo vítězství nad tyrany, kteří pronásledovali Krista a usilovali ho zabít mečem. Z tohoto vítězství je výslovně zřejmé, že se Josef nebál dobrovolné smrti pro Boha. Proto můžeme říci, že si zasloužil palmu mučednictví.

Mimoto palma mučednictví odpovídá darování života. Avšak Josef tím, že se skutečně obětoval, dal život pro Boha, i když ho tyran nemohl o něj připravit. Josef si tudíž zasloužil palmu mučednictví.

Je rovněž znamením touhy po mučednictví láska. Ta se však v Josefovi nacházela nejvýš vynikajícím způsobem. To nás tudíž přesvědčuje o tom, že je u nebešťanů ozdoben palmou mučednictví.

Konečně další mučedníci z hojnosti božské milosti toužili dát svůj život pro Krista. Levita Vincent⁽⁴⁾ říkal: „Toto je to, po čem jsem vždy toužil a co bylo cílem všech mých přání.“ Avšak Josefova milost byla hojná a přetékající. Proto ji následovala stejná touha.

O svatozáři Josefova panictví katoličtí učitelé nyní ani v nejmenším nepochybuji, protože věří, že Josef zemřel jako paník vzhledem ke své myslí, tělu, slibu a stavu, a protože je obvyklé obdarovat snoubence a snoubenku společnými ozdobami.

O svatozáři kazatelů můžeme pak argumentovat takto: Je lépe kázat o Kristu skutkem než slovem. Avšak Josef svými skutky velice kázal o Kristu, a tak poskytl celému světu mnohou příležitost, aby se obrátil a klaněl pravému Bohu, který se stal člověkem.

Taktéž praví kazatelé jsou osvícení šůry, mluví ve svůj čas a snaží se o to, aby přivedli k poznání pravého Boha a obrácení. Slova kazatele jsou tak jako dým, který vychází z božského ohně, který hoří v jeho srdci a jenž ho vede k úsilí o to, aby přivedl smrtelníky poznáním Krista k věčnému životu. Zde na chvíli zastavme a rozjímajme o tom, jak Josef po mnoho let přebýval v Egyptě. Nevěříme, že Josef mnohokrát vyzýval ty Egyptěany, s nimiž byl ve styku, aby uctívali pravého Boha? Když z jeho úst slyšeli, že již přišel Mesiáš přislíbený v židovském zákoně, nebyli přesvědčeni o tom, aby uvěřili? Josef jim říkal: „Bude to pravý Bůh a pravý

člověk a on sám obnoví svět. Zničí vaše modly, obnoví oběti, obnoví zákony, životní mravy, království a říše. V této době ti, kdo svým rozumem pronikají hlouběji do svatého zákona, tvrdí, že už přišel čas Mesiáše. Ani já o tom nepochybuji. Vás, své egyptské bratry, vyzývám, abyste se radovali, protože vás vykoupí z moci temnot. Vy z lidí, kteří mu uvěříte, budete podobní andělům, ba lidé, kteří v něho budou věřit, obdaruje Mesiáš nakonec věčným nebeským královstvím.“ Stejně, když přebýval v Nazaretu v Galileji, denně kázal spoluobčanům a známým ještě větší věci. Ó, kolikrát své laskavé a pravé přátele vybízel k tomu, aby co nejpozorněji pozorovali tvář, slova a jednání jeho syna Ježíše. Měl totiž za to, že tato tvář bude také ostatním jako jemu vydechovat vůni božství. Jsem pak přesvědčen, že jako jsou nyní mnozí spasení přítomností Kristova těla v církvi⁽⁵⁾ a silou svátostí, tak tehdy v městě Nazaretu se četní obrátili k Bohu na základě Kristova jednání, skutků nejsvětější Panny a také zásluh a slov Josefových. Vida, že Petr⁽⁶⁾ neprotiřečí, jsem přesvědčen o tom, že katolické myslí, do sebe usebrané, to budou hlouběji kontemplotovat. O tom, o čem Petr, jehož trůn je obklopen světlem víry, výslovně neučí, ale ani tomu neprotiřečí a mlčky to schvaluje, pokračujme rozjímát.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Tj. ve smyslu církve nebeské čili vítězné. [pozn. překl.]
- (2) Tedy putující po této zemi. [pozn. překl.]
- (3) V latinském originále je tato koruna nazvána *aurea*, zatímco svatozář je zde označována jako *aureola*. [pozn. překl.]
- (4) Totiž sv. Vincenc Mučedník (+ 304), jáhen ve španělské Valencii, který byl umučen v tomto městě za císaře Diokleciána. [pozn. překl.]
- (5) Tedy Eucharistií. [pozn. překl.]
- (6) Tj. Petr přítomný ve svém nástupci, tedy papež. [pozn. překl.]

Pondělí 27. 11. 2017

6:05 Víra do kapsy **6:20** Klapka s ... (86. díl): Františkem Žatečkou a Josefem Bahnikem **7:25** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **7:45** Missio magazin: Listopad 2017 **8:55** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Uvítací ceremoniál na letišti v Rangúnu [L] **9:20** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Studio František [L] **9:40** Vezmi a čti: Listopad 2017 **9:55** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče **10:05** V souvislostech (205. díl) **10:30** Terra Santa news: 22. 11. 2017 **10:50** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský – básník a filosof **11:15** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **11:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:25** Vychutnej si víru: Jídlo sblíží **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **17:05** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (3. část) **18:35** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:40** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:45** Hovory z Rekovic: Miroslav Vaculík **19:00** Vatican magazine (934. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **20:00** Josef a jeho bratři **20:50** ARTBITR – Kulturní magazin (48. díl) [P] **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noemova pošta: Listopad 2017 **23:40** Vatican magazine (934. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:15** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Co je a co není totalitarismus **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 11. 2017

6:05 Magazin festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **6:30** Pod lampou **8:35** V souvislostech (205. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:55** Vatican magazine (934. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:25** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **10:35** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Uvítací ceremoniál na letišti v Neipyijto [L] **11:20** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Oficiální návštěva v prezidentském paláci [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **12:45** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Setkání s autoritami a diplomaty [L] **13:40** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Noemova pošta: Listopad 2017 **16:05** Outdoor Films s Jackem Brightem a Zdeňkem Tlamichou (65. díl): Zimní plavci přes Beringův průliv **17:35** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský – básník a filosof **18:00** Noeland (12. díl) **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:35** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:40** Hermie a potopa **19:15** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **19:30** Zpravodajské Noeviny (911. díl): 28. 11. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazin (132. díl) [P] **21:00** Velehradská zastavení, díl 6. – Poutníci ze Slovenska **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Post Scriptum **22:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (20. díl) **23:20** Terra Santa news: 22. 11. 2017 **23:45** Milovať až do zabudnutia **0:40** Zpravodajské Noeviny (911. díl): 28. 11. 2017 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 11. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (911. díl): 28. 11. 2017 **6:25** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (3. část) **8:00** Vatican magazine (934. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:30** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **9:00** Živě s Noe [L] **9:30** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Mše svatá na stadionu Kyaikkasan Groun v Rangúnu [P] **11:40** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Setkání s Vrchní buddhistickou radou v Kaba Aye Centre [L] **12:35** ARTBITR – Kulturní magazin (48. díl) **12:45** Josef a jeho bratři **13:35** Exit 316 (22. díl): Samota **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Šarady: MFF Myjava 2017 **16:00** Zpravodajské Noeviny (911. díl): 28. 11. 2017 **16:20** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
- Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **16:40** Víra do kapsy **16:55** U VÁS aneb Festivalové kukátko (20. díl) **18:00** Z pohledu kardinála **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:35** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:40** Terra Santa news: 29. 11. 2017 [P] **19:00** Čeští salesiáni v Bulharsku **19:15** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Na prahu adventu **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk – literát, vnuk Josefa Suka a pravnuček Antonína Dvořáka **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Prof. Jaroslav Doležel, DrSc. – Původ a šlechtění zemědělských plodin [P] **23:25** Vychutnej si víru: Jídlo sblíží **0:05** Music4mation **0:25** Magazin Festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 11. 2017

6:05 Hovory z Rekovic: Miroslav Vaculík **6:20** Noemova pošta: Listopad 2017 **7:50** Terra Santa news: 29. 11. 2017 **8:15** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Závěrečný ceremoniál na letišti v Rangúnu [L] **8:40** Barma – Bezmezná naděje **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:50** Zpravodajské Noeviny (911. díl): 28. 11. 2017 **10:10** Nágáland – Domorodci a víra **10:55** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Uvítací ceremoniál na letišti v Dháce [L] **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Návštěva národního památníku mučedníků [L] **12:40** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Návštěva národního mauzolea [L] **13:25** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Návštěva v prezidentském paláci [L] **14:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Setkání s autoritami a diplomaty [L] **15:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Mše svatá s mladými v katedrále v Rangúnu [P] **16:50** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče **17:00** Exit 316 (22. díl): Samota **17:25** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **17:55** Hermie a potopa **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:35** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:40** Magazin festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **19:00** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (912. díl): 30. 11. 2017 [P] **20:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Studio František [L] **21:05** Srdece pro Bangladéš **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (912. díl): 30. 11. 2017 **0:30** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **0:50** Vatican magazine (934. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 1. 12. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (912. díl): 30. 11. 2017 **6:30** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **6:50** Vychutnej si víru: Jídlo sblíží **7:25** Noční univerzita: Prof. Jaroslav Doležel, DrSc. – Původ a šlechtění zemědělských plodin **8:45** ARTBITR – Kulturní magazin (48. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Česká věda **9:30** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Mše svatá s kněžským svěcením v parku Suhrawardy Udyan [P] **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Návštěva katedrály [L] **12:20** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Na prahu adventu **13:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Mezináboženské a ekumenické setkání na zahradě arcibiskupství [L] **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Hovory z Rekovic:

Miroslav Vaculík **14:50** Adopce srdce **15:30** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:00** Zpravodajské Noeviny (912. díl): 30. 11. 2017 **16:20** Bolívie – Povolán ke službě **16:50** Buon giorno s Františkem **18:00** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče **18:10** Návrat líšky Bystroušky na Hukvaldy **18:25** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázračná medaílka **18:35** Dům nejen ze skla (24. díl) **19:40** ARTBITR – Kulturní magazin (48. díl) **20:00** Kulatý stůl (232. díl): Cesty k mladým [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **22:30** Outdoor Films s Jackem Brightem a Zdeňkem Tlamichou (65. díl): Zimní plavci přes Beringův průliv **0:05** Večer chval (65. díl): AMM Band **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů

Sobota 2. 12. 2017

6:05 Terra Santa news: 29. 11. 2017 **6:25** Pod lampou **8:30** Noeland (12. díl) **9:00** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **9:05** Hermie a potopa **9:45** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **10:05** Exit 316 (22. díl): Samota **10:25** Music4mation **10:50** Zpravodajské Noeviny (912. díl): 30. 11. 2017 **11:10** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **11:30** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **12:00** Angelus Domini **12:05** Příběh zbojníka: Chodské slavnosti 2016 [P] **13:45** Velehradská zastavení, díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **14:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Setkání s kněžími a zasvěcenými v kostele sv. Růžence [P] **15:00** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Návštěva farního hřbitova a starého kostela sv. Růžence [P] **15:15** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Setkání s mladými v Notre Dame College v Dháce [P] **16:15** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Závěrečný ceremoniál na letišti [P] **16:30** Papež František v Myanmaru a Bangladéši: Studio František [L] **17:35** Muzikanti, hrajte **18:10** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (1. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázračná medaílka **18:35** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:40** Řeckokatolický magazin (132. díl) **18:55** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Bďte a modlete se (Lk 21,25-28.34-36) **19:30** V souvislostech (206. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 3. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesá – Vysoké Tatry **21:00** Mezi pračci (63. díl): Prosinec 2017 [P] **21:50** Jak potkávat svět (54. díl): S Ivo Viktorinem **23:10** Setkání **23:35** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (3. část) **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 12. 2017

6:05 Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **6:35** Papež Benedikt XVI. **7:25** Cvrlikání (41. díl): Sova & Slamák **8:35** Hovory z Rekovic: Miroslav Vaculík **8:50** Řeckokatolický magazin (132. díl) **9:05** Dvanáct rwandských mučedníků **9:20** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **9:45** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Bďte a modlete se (Lk 21,25-28.34-36) **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Břeclavi [L] **11:45** ARTBITR – Kulturní magazin (48. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (206. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 3. díl **14:05** Muzikanti, hrajte **14:40** Noční univerzita: Prof. Jaroslav Doležel, DrSc. – Původ a šlechtění zemědělských plodin **16:00** Missio magazin: Listopad **17:00** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **18:00** Noeland (13. díl) **18:25** Sedmihlásky (130. díl) [P] **18:30** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:10** Music4mation **19:30** Exit 316 (23. díl): Vína [P] **20:00** Adventus Domini **21:05** V souvislostech (206. díl) **21:25** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **22:00** Buon giorno s Františkem **23:05** Mosambik – Bom Padre **23:35** Školy naděje **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 27. 11. o 8:30 hod.: Pápež František v Mjanmarsku

Priamy prenos z Apoštolskej cesty pápeža Františka v Mjanmarsku a Bangladéši. Štúdio špeciál a prilet a privítacia slávnosť na medzinárodnom letisku v Rangúne v Mjanmarsku.

Utorok 28. 11. o 21:45 hod.: Viera v Rusku:
Súdne procesy, výsmech spravodlivosti (dokument)

V roku 1917 bolševici vydesili národ hrozbou hladomoru, vďaka čomu sa dostali k moci. Počas ich vlády sa začali konfiškovať cirkevné majetky a rabovať kostoly. Hlavnou témou filmu je „ukážkový“ súdny proces proti kňazom.

Streda 29. 11. o 20:30 hod.: Fundamenty (Ospravedlivenie a milosť)

Moderátorka Jana Zlatohlávková a jej hostia Mária Spišáková a o. Marek Krošlák sa zamýšľajú nad článkami 1987 – Ospravedlivenie a 2013 – Povolanie k svätosti Katechizmu Katolíckej cirkvi.

Štvrtok 30. 11. o 16:30 hod.: Kulmenie
(autor: Jozef Kováčik, téma: Poklady pre deti)

Hovorí sa, že dejiny sú učiteľkou života. Platí to dozaista i o filmovom umení. V novom Kulmení by som vám, drahí televízni diváci, rád priblížil dva filmo-

vané príbehy, ktoré očarili a nadchli nielen detského diváka, ale aj nás, ktorí na detstvo dnes už len spomínáme. Bambi a Marcelino, chlieb a víno ožijú v novom vydaní Kulmenia.

Piatok 1. 12. o 12:00 hod.: Pápež František v Bangladéši

Návšteva katedrály v Dháke, stretnutie s biskupmi Bangladéšu v hospici pre kňazov, medzinárodné a ekumenické stretnutie v záhrade arcibiskupského úradu s príhovorom.

Sobota 2. 12. o 20:30 hod.: Jakub / Biblia (film)

Film rozpráva o dvoch bratoch – Jakubovi a Ezauovi, o láske, závidia, túžbe po bohatstve a nádeji. Je rozprávaním o obyčajnom mužovi, ktorý sa rozhodne vziať dianie do svojich rúk. Jakub dvakrát oklame svojho brata. Dostane sa mu toho, čo chcel, ale za obrovskú cenu ...

Nedeľa 3. 12. o 20:30 hod.: Duchovná poradňa
(o. Ján Buc: Sedem hlavných hriechov)

Zaujímá vás duchovný život a pritom máte otázky, na ktoré sa vám zatiaľ nepodarilo nájsť odpoveď? Otec Michal Zamkovský a otec Ján Buc budú prinášať odpovede na vaše otázky i pochybnosti.

Římskokatolícká farnosť Soběchleby Vás zve na **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU v sobotu 9. prosince 2017 v kulturním domě v Soběchlebach**. Přednáší **P. Pavel Hofírek**, děkan v Přerově. Téma: **Jak se modlí křesťan**.

Program: 8.30 – zahájení, modlitba radostného růžence • 9.00 – I. přednáška, meditace • 10.30 – II. přednáška, meditace • 11.30 – modlitba růžence světla • 12.00 – oběd, přestávka • 13.00 – konference, odpovědi na dotazy • 14.00 – III. přednáška, meditace • 15.00 – adorace ve farním kostele, příležitost ke svátosti smíření • 16.00 – mše svatá ve farním kostele, závěr duchovní obnovy.

Všichni účastníci mají zajištěné občerstvení a oběd. **Do 6. prosince 2017 odezdejte na faře v Soběchlebach nebo v sakristiích našich kostelů přihlášku** s režijním poplatkem 150 Kč, studenti 80 Kč. **Můžete se závazně přihlásit** i na e-mail farasobechleby@seznam.cz nebo na telefon **731 621 105**. Poplatek zaplatíte na místě. Vezměte si Písmo svaté NZ a sešit na poznámky. Při obnově bude prodej duchovní literatury.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
25. LISTOPADU – 2. PROSINCE 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 11.		PO 27. 11.		ÚT 28. 11.		ST 29. 11.		ČT 30. 11.		PÁ 1. 12.		SO 2. 12.	
Antifona	730	824	934	1045	949	1061	964	1077	1673	1892	996	1113	1666	1883
Žalm	786	884	783	881	783	881	784	883	786	884	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	730	825	738	833	738	833	738	833	1598	1811	738	833	1666	1883
Antifony	731	825	935	1046	950	1062	965	1079	1599	1811	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	731	826	938	1049	953	1066	969	1083	1599	1812	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	731	826	939	1050	953	1066	969	1083	1600	1812	1601	1814	1669	1886
Prosby	732	826	939	1050	953	1066	969	1084	1675	1894	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	732	827	939	1050	954	1067	970	1084	1600	1812	1601	1814	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	733	827	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834
Antifony	733	828	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	733	828	943	1054	957	1070	973	1088	1676	1895	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	732	827	943	1054	957	1071	973	1088	1600	1812	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
	SO 25. 11.													
Hymnus	727	821	727	821	740	835	740	835	1598	1811	740	835	41	39
Antifony	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	1600	1813	1009	1126
Žalmy	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	1678	1897	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	729	823	736	832	947	1060	962	1076	979	1094	1600	1813	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	729	823	737	832	948	1060	962	1076	979	1094	1601	1813	1602	1815
Prosby	729	824	737	832	948	1060	963	1076	979	1095	1681	1900	1011	1129
Záv. modlitba	732	827	732	827	948	1061	963	1077	980	1095	1600	1812	1601	1814
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 26. 11. – slavnosť Ježíše
Krista Krále

1. čt.: Ez 34,11–12.15–17

Ž 23(22),1–2a.2b–3.5.6

 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: 1 Kor 15,20–26.28

Ev.: Mt 25,31–46

Pondělí 27. 11. – ferie

1. čt.: Dan 1,1–6.8–20

Dan 3,52.53.54.55.56

 Odp.: ... *svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.*

Ev.: Lk 21,1–4

Úterý 28. 11. – ferie

1. čt.: Dan 2,31–45

Dan 3,57.58.59.60.61

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,5–11

Streda 29. 11. – ferie

1. čt.: Dan 5,1–6.13–14.16–17.23–28

Dan 3,62.63.64.65.66.67

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,12–19

Čtvrtok 30. 11. – svátek
sv. Ondřeje

1. čt.: Řím 10,9–18

Ž 19(18),2–3.4–5

 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

Ev.: Mt 4,18–22

Pátek 1. 12. – nezávazná
památka sv. Edmunda Kampiána

1. čt.: Dan 7,2–14

Dan 3,75.76.77.78.79.80.81

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,29–33

Sobota 2. 12. – nezávazná
sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Dan 7,15–27

Dan 3,82.83.84.85.86.87

 Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,34–36

ADVENT A VÁNOCE

OD ADVENTU DO ADVENTU • KŘESŤANSKÉ PUTOVÁNÍ ROKEM

Napsal Jan Kotas • Ilustrace a redakce textu Martina Špínková

Jaro, léto podzim, zima – střídají se rok co rok. Jak prožíváme různá období roku? Prožíváme je všichni stejně? Jak je prožívají křesťané? Co je to liturgický rok, kdy začíná a kdy končí? Co znamená advent? Jak dlouho trvá postní doba a jaký má smysl? Proč jsou Velikonoce každý rok jindy? Na tyto a mnohé další otázky srozumitelným jazykem a s využitím krásných a výstižných ilustrací odpovídá tato knížka. Odhaluje původ a smysl křesťanských svátků a ukazuje, jak je slavíme v rodině a společně s celou církví. Vydejte se tedy společně na cestu. Objevíme pestrost liturgického roku, jak ho prožívá už dlouhá staletí katolická církev.

Karmelitánské nakladatelství • Vydání druhé, v KNA první Váz., 149x195 mm, křídový papír, 64 stran, 199 Kč

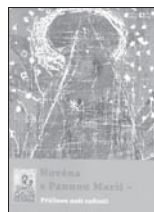
VÁNOČNÍ HVĚZDA A SPLNĚNÁ PŘÁNÍ
Zuzana Pospíšilová • Ilustrovala Magda Veverková Hrnčířová • Odpovědná redaktorka Michaela Škultěty

Malá Ida žije v dětském domově a moc touží po mamince a tatínkovi. Není tolik průbojná jako ostatní děti, a tak se na ni většinou nedostane pohlázení nebo pochování na klíně. Celé dny prostojí u okna a dívá se, jestli nepřichází nová maminka s tatínkem. Večer před Štědrým dnem za oknem uvidí padat hvězdu. Dobře ví, že padající hvězda dokáže splnit přání, a tak si moc přeje rodiče. Na opačném konci města bydlí pán a paní Andělovi, kteří mar-

ně touží po děťátku. I oni uvidí padat hvězdu a oba si přejí, aby se jejich rodina rozrostla. A protože Vánoce jsou svátky splněných přání, nakonec se všem jejich tužby splní. Knižka je určena dětem mladšího školního věku.

Portál, s. r. o. • Váz., 170x220 mm, křídový papír, 80 stran, 215 Kč

MODLÍME SE

NOVÉNA S PANNOU MARIÍ – PŘÍČINOU NAŠÍ RADOSTI

*Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ
Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová*

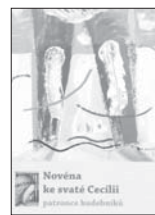
Přijetí Panny Marie, Matky Boží, vždy svědčí o hlubším přístupu k životu. Vybrané texty teologů (sv. Jan Pavel II., sv. Petr Kanisius, Hugo Rahner, René Laurentin aj.) dávají výživnou duchovní stravu po celých devět dní modliteb této novény.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

NOVÉNA KE SVATÉ CECÍLI, PATRONCE HUDEBNÍKŮ
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Římská mučednice z počátku 3. století, svatá Cecílie, je v dějinách křesťanské spirituality výrazně spojena s hudbou. Je patronkou chrámové hudby, hudebníků, výrobců hudebních nástrojů, pěvců, varhanářů, ale i těch, kdo usilují o hudbu kvalitní a sdílenou. Novéna potvrzuje přesvědčení, že hudba rozvíjí osobnost člověka a přibližuje ho k Bohu.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., A6, 28 stran, 35 Kč*

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2018 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle č. 42.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc, 24. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se zotodňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.